

Η μαμά λέει
πως χάνω συνέχεια πράγματα.
Και πως δεν μπορεί να έχω
χάσει τρεις φορές τα κλειδιά μου!

«Μα τα κρατάγα!»

Πάει και το κασκόλ μου, τα γάντια μου,
οι ξυλομπογιές, η ομπρέλα μου...

Μου λέει πως τα πράγματα
είναι ακριβά κι εγώ
δεν τα προσέχω.

Εγώ πάντως πιστεύω πως δε φταίω. Κι έχω μια φοβερή θεωρία!

Ας πιάσουμε το νήμα από την αρχή, από το μέρος που ζούμε:
Εδώ έχουμε δέντράκια με φρούτα, κόκκινα τριγωνικά
σπιτάκια, πολλά λουλούδια κι ένα ποτάμι στη μέση.

Όλα είναι στη θέση τους, δείχνουν όμορφα και τακτοποιημένα.
Σαν τα καλά κεντήματα της γιαγιάς μου.

Απ' την άλλη, λένε πως ακριβώς πίσω από τον καλό μας κόσμο
υπάρχει μια ανάποδη πλευρά, ένας κόσμος πολύ παράξενος,
που δεν έχει κάμπους, αλλά έχει κόμπους, κλωστές που
κρέμονται και παράξένα ζώα!

Λένε διάφορα για την Ανάποδη Πλευρά και τους μυστηριώδεις
κατοίκους της. Όμως μόνο στα όνειρά μας μπορούμε να την
επισκεφθούμε.

Αφιερωμένο με αγάπη στον μπαμπά μου, Εδουάρδο Δελ Εστάλ (1954-2021), ενθουσιώδη οδοιπόρο αυτού και του άλλου κόσμου, εκείνου των ονείρων.

Η Isol γεννήθηκε το 1972 στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής. Σπούδασε Διδακτική της Τέχνης και στη συνέχεια Ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου του Μπουένος Άιρες. Από το 1997 δημιουργεί βιβλία με δικά της κείμενα και εικόνες και εικονογραφεί κείμενα άλλων συγγραφέων, όπως ο Jorge Lujan, η Graciela Montes και ο Paul Auster.

Τα βιβλία της έχουν βραβευτεί σε σημαντικούς διεθνείς διαγωνισμούς και έχουν εκδοθεί σε πολλές χώρες. Το 2013 απέσπασε το Βραβείο Άστριντ Λίντγκρεν (ALMA), το σημαντικότερο βραβείο παιδικής λογοτεχνίας παγκοσμίως.

Το βιβλίο αυτό είναι εμπνευσμένο από ένα σάλι με παραδοσιακά κεντήματα που μου χάρισε το Tamer Institute, το Ινστιτούτο Κοινοτικής Εκπαίδευσης της Παλαιστίνης. Όλα τα «τοπία» που παρουσιάζονται σε αυτήν εδώ την ιστορία είναι φωτογραφίες που τράβηξα από το συγκεκριμένο αυτό σάλι το οποίο, καθώς το παρατηρούσα, μου εκμυστηρεύτηκε τα μυστικά του και μου έδειξε τη μαγεία του.

Ευχαριστώ τις Παλαιστίνιες γυναίκες που το κέντησαν αλλά και τους γενναιόδωρους ανθρώπους που μου το χάρισαν για να το έχω μαζί μου στην Αργεντινή. Η δημιουργικότητα και η γενναιοδωρία ταξιδεύουν πάντα πολύ μακριά, εμπνέουν κι ενώνουν την ανθρωπότητα.

– Isol